

Geloof u werkelijk Gods Woord?

Door George Zeller, <https://www.middletownbiblechurch.org/inserts/realbelv.pdf>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling door M.V.

Filippenzen 1:19-26

“Want ik weet dat dit mij tot zaligheid strekken zal, door uw gebed en de ondersteuning van de Geest van Jezus Christus, ²⁰ overeenkomstig mijn reikhalzend verlangen en hoop dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal worden, maar dat in alle vrijmoedigheid, zoals altijd, Christus ook nu grootgemaakt zal worden in mijn lichaam, of het nu door het leven is of door de dood. ²¹ Want het leven is voor mij Christus en het **sterven is voor mij winst**. ²² Maar blijf ik leven in het vlees, dan betekent dit voor mij vruchtbaar werk; en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. ²³ Want ik word door deze twee gedrongen: ik heb **de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn**, want dat is **verreweg het beste**, ²⁴ maar in het vlees te blijven is noodzakelijker voor u. ²⁵ En dit vertrouw en weet ik dat ik zal blijven leven en bij u allen zal blijven tot uw vordering en blijdschap van het geloof, ²⁶ opdat uw roemen in Christus Jezus overvloedig is door mij, door mijn hernieuwde aanwezigheid bij u”.

Waarom zou iemand een wedergeboren gelovige vragen of hij echt in Gods Woord gelooft? Waarom zou een gered persoon de autoriteit en de absolute waarheidsgetrouwheid van wat God heeft gezegd in twijfel trekken?

Zijn Woord staat voor eeuwig vast in de hemel (Psalm 119:89). De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Zijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan (Mattheüs 24:35). We kunnen dit intellectueel geloven, maar geloven we dit echt en tonen we het door onze daden?

Neem bijvoorbeeld het onderwerp van de dood. Paulus verlangde er eigenlijk naar om te sterven. Hij had “de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn” (Filippenzen 1:23). Hij zei dat de dood voor de gelovige “verreweg het beste” was en beschouwde het niet als verlies maar als “winst” (Filippenzen 1:23, 21). Geloven we dit echt? Hebben we een sterk verlangen om bij Christus te zijn? Kijken we er met onbeschrijfelijke vreugde naar uit, of zijn we zo gehecht aan deze wereld dat we het heel comfortabel vinden om hier langer te blijven? Vrezen we onze komende afspraak met de dood? Vrezen we het, ook al heeft God zijn “prikkel” weggenomen (1 Korinthiërs 15:55)?

Of overweeg de kwestie van de Opname. Is het echt een “gezegende hoop” en een gelukkige verwachting? Hou ik werkelijk van Zijn verschijning? “De Opname is een geweldig evenement, maar hopelijk vindt het iets later plaats. Ik heb een geweldige vakantie gepland”. “Wij kunnen over een paar maanden op het WK voetbal zijn, en ik zou het erg vervelend vinden om dat te missen”. “Ik moet volgend jaar trouwen; ik zou willen dat dit eerst gebeurt”. “Ik kijk echt uit naar mijn pensioen”.

Geloven we echt dat het beter is om bij Degene te zijn die ons liefhad en Zichzelf voor ons heeft gegeven? Onthechting van de geneugten van de wereld kan alleen worden opgelost door gehechtheid aan Christus. Hoe dichter we bij Hem zijn, hoe meer we bij Hem willen zijn.

